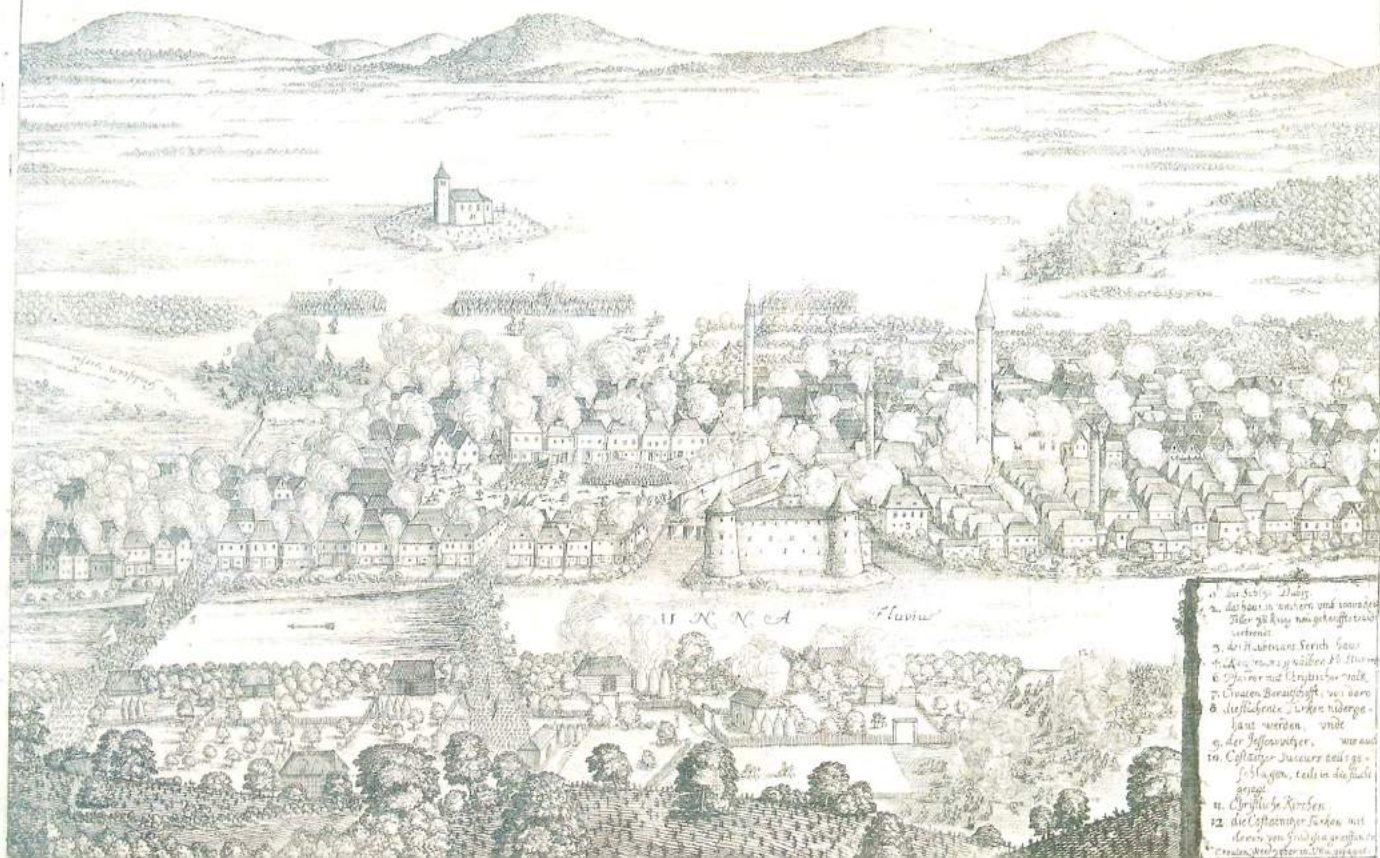


ARS, et Civitas DUBICENSIS ad Unitatem, quae Excellen. Dni Croatiae Banus cognoscitur, Vitezanoy, devotio, fidei, Christianis loci epus innotuit, quae 150. Annos erant, Turcis per quam 1699. fiamus, peremptis.  
Die Türkische Stadt und Schloß DUBIZ, welche Ihre Excell. Herr Nicolaus Graf Erdödy Vice König in Croatien Königlich erben, vnde verpachtet, darinnen neher dantzende der Türken mit schwerer und feyer vergrubret, die Christen aber alle, deren 150. Häuser oder Familien waren, so den Ort bewohnten, bey dem Leben erhalten worden. Anno 1685. die 26. Augusti.



P. VITEZOVIĆ, *Opsada Dubice 1685* (bakrorez). Zagreb, Hrvatski povijesni muzej

I. VITEZ, ilustracija iz slikovnice *Bojarenje*



njen krajem XIX. st.; očuvan je kompleks triju portala na pročelju i unutrašnji ugođaj crkve.

LIT.: Horvat – Matejčić – Prijatelj, Barok. — K. Prijatelj, Ivan Vitaljić graditelj supetarske barokne župske crkve, Zbornik za likovne umjetnosti (Novi Sad), 1984.

**VITEZ, Ivan**, crtač i ilustrator (Zagreb, 4. VI. 1940). Završio Školu primijenjene umjetnosti (1960) i Pedagošku akademiju u Zagrebu (1964). Od 1956. objavljuje ilustracije i karikature u dnevnome tisku te časopisima za djecu i mladež («Smib», «Modra lasta»). Jedan je od pokretača satiričkih listova «Registrator» i «Paradoks». U svojim crtežima slobodno kombinira polja i kadrove bliske stripu i pop-artu. Oblici su mu ispunjeni erotikom, a zasnivaju se na logici međusobnih asocijativnih veza. Ilustrirao knjige različitih autora (Z. Milčec, *Pozdravi doma*, 1975; S. Škrinjar, *Svaštara*, 1980; N. Pulić, *Sablja Vuka Mandušića*, 1981; A. Vitez, *Zaljubljeni minuta*; N. Videk, *Pitalice pjevalice*, 1995), a za neke je i sam napisao tekstove (*Brojkalica*, 1988; *Bojarenje*, 1990; *Crkvena godina i blagdani*, 1994). Autor je mnogih izložaba («Rekonstrukcija spomenika bana Josipa Jelačića» 1990; «Uskrs u Hrvata» 1992). — Samostalno je izlagao u Zagrebu, Primoženu, Šibeniku, Zenici i Beogradu. Bavi se grafičkim oblikovanjem i scenografijom.

LIT.: Z. Tonković, Ivan Vitez (katalog), Zagreb 1978. — M. Bešlić, Ivan Vitez (katalog), Beograd 1986. K. Ma.

**VITEZICA, Vinko**, književni povjesničar (Trogir, 5. IV. 1886 — Zagreb, 7. VI. 1974). Filozofiju studirao u Beču gdje je 1917. doktorirao. Od 1923. djeluje u Beogradu; predavao povijest umjetnosti na Muzičkoj i Umetničkoj akademiji. Osim radova iz književne povijesti i teorije pisao je glazbene, kazališne i lik. kritike. Eseje i prikaze iz područja lik. umjetnosti (o I. Meštroviću, M. Račkom, A. Rodinu, S. Šimunoviću, katedralama u Dalmaciji, itd.) objavljivao je 1930–40, pretežno u periodičima «Radio Beograd» i «Vreme».

BIBL.: Najveći Jugoslaveni u umjetnosti: Ivan Meštrović i Mirko Rački, Preporod, 1930; *Naše katedrale*, Radio Beograd, 1930, 11; *Andrija Medulić-Schiavone*, Sportsko-turistički Lloyd (Beograd), 1935, 2–3; *Mikelandelo*, Beograd 1937; *Arhitekt Visokih Dečana fra Vid iz Kotora i graditelj Male braće u Dubrovniku majstor Miha iz Bara*, Zetski glasnik (Cetinje), 1940, 812–813.

LIT.: V. Rozić, Likovna kritika u Beogradu između dva svjetska rata, Beograd 1983. V. Fo.

**VITEZOVIĆ, Pavao** (pravo prezime **Ritter**), povjesničar, književnik i bakrorezac (Senj, 7. I. 1652 — Beč, 20. I. 1713). Završivši isusovačku